

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: Us II-273/2025-7

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga Suda Borisa Markovića, predsjednika vijeća, Blanše Turić i Željke Zrilić Ježek, članica vijeća te sudske savjetnice Marte Sraka, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja Odvjetničko društvo Franko Kotlar, Ana Vidov & partneri d.o.o., OIB: 79236535774, Ulica Zrinsko-Frankopanska 38, Zadar, protiv tuženika Povjerenika za informiranje Republike Hrvatske, Zagreb, Trg žrtava fašizma 3, radi prava na pristup informacijama, na sjednici vijeća održanoj 8. siječnja 2026.

p r e s u d i o j e

Odbija se tužbeni zahtjev za tužitelja Odvjetničkog društva Franko Kotlar, Ana Vidov & partneri d.o.o., Zadar za poništenje rješenja Povjerenika za informiranje Republike Hrvatske, klasa: UP/II-008-07/25-01/884, urbroj: 401-01/03-25-2 od 2. listopada 2025.

Obrazloženje

1. Rješenjem tuženika odbačena je žalba tužitelja Odvjetničkog društva Franko Kotlar, Ana Vidov & partneri d.o.o., Zadar od 10. lipnja 2025., kao nedopuštena.
2. Tužitelj u tužbi u bitnom navodi da je 5. svibnja 2025. podnio Općinskom sudu u Zadru zahtjev za dopunu i ispravak informacije, tražeći podatke o zemljišnoknjižnim upisima u određenim razdobljima i u konkretnim zemljišnoknjižnim ulošcima. S obzirom da prvostupanjsko tijelo o zahtjevu nije odlučilo u propisanom roku dana 10. lipnja 2025. podnio je žalbu Povjereniku za informiranje zbog nepostupanja tijela javne vlasti po zahtjevu za pristup informacijama/dopunu i ispravak informacije koju je tuženik osporenim rješenjem odbacio kao nedopuštenu. Ističe da pobijano rješenje osporava u cijelosti kao nezakonito, a zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, bitne povrede odredaba upravnog postupka i pogrešne primjene materijalnog prava. Ističe da ne vodi nikakav sudski, upravni ili drugi postupak, te da mu nisu dostupne informacije iz bilo kakvog postupka, čime se u potpunosti isključuje mogućnost primjene članak 1. stavka 3. Zakona o pravu na pristup informacijama kao osnove za odbacivanje žalbe. Tuženik pogrešno zaključuje da se zahtjev ne smatra zahtjevom za pristup informacijama, polazeći od pretpostavke da su svi podaci koji se mogu dobiti uvidom u zemljišne knjige automatski izuzeti iz primjene Zakona o pravu na pristup informacijama. Tužitelj navodi podatke koje je svojim zahtjevom od 5. svibnja 2025. zatražio te ističe da te podatke odnosno potvrdu njihove vjerodostojnosti,

nije moguće utvrditi uvidom u zemljišnu knjigu pa je zbog toga od nadležnog zemljišnoknjižnog odjela u Zadru zatražena potvrda s traženim informacijama. Smatra da je odbacivanjem žalbe kao nedopuštene tuženik pogrešno kvalificirao predmet i time mu uskratio učinkovito pravno sredstvo, jer je predmetni zahtjev po svojoj pravnoj naravi zahtjev za pristup informacijama, pa je tuženik bio dužan odlučiti o žalbi meritorno. Predlaže da ovaj Sud poništi rješenje tuženika i naloži tuženiku da njegovu žalbu usvoji i o istoj meritorno odluči.

3. Tuženik je dostavio odgovor na tužbu u kojem u bitnom navodi da ostaje kod pobijanog rješenja iz razloga navedenih u obrazloženju rješenja te ističe da je predmet tužiteljevog traženja zahtjevom za dopunu i ispravak informacije su podaci o zemljišnoknjižnim upisima na određeni dan, odnosno u određenom razdoblju, u određenim zemljišnoknjižnim ulošcima. Dakle, u konkretnom slučaju traženje tužitelja odnosi se na podatke za koje se ne primjenjuje Zakon o pravu na pristup informacijama jer je dostupnost tražene informacije tužitelju osigurano temeljem drugog propisa i to Zakona o zemljišnim knjigama. Stoga predmetni podnesak tužitelja od 5. svibnja 2025. ne predstavlja zahtjev za pristup informacijama sukladno odredbama Zakona o pravu na pristup informacijama, čije se odredbe stoga ne mogu ni primijeniti na predmetni podnesak. Posebno napominje da zahtjev za davanjem potvrde o vjerodostojnosti predstavlja stvaranje nove informacije i ne može se smatrati traženjem informacije kako to propisuje Zakon o pravu na pristup informacijama u članku 5. stavku 3. točki 1. Zakona o pravu na pristup informacijama. S time u vezi, informacija sukladno navedenoj odredbi Zakona o pravu na pristup informacijama mora biti materijalizirana, gotova informacija da bi mogla biti predmet zahtjeva za pristup informacijama, a korisniku se dostavlja, ako se utvrdi da je informacija za koju ne postoji zakonsko ograničenje, preslika te se sukladno Zakonu o pravu na pristup informacijama ne izdaje potvrda o vjerodostojnosti informacije. Tuženik predlaže da ovaj Sud tužbeni zahtjev odbije i potvrdi pobijano rješenje.

4. Tužbeni zahtjev nije osnovan.

5. Ovaj Sud nalazi da je tuženik pravilno postupio kada je osporenim rješenjem odbacio žalbu tužitelja izjavljenu zbog neodlučivanja o zahtjevu tužitelja od strane Općinskog suda u Zadru, u predmetu ostvarivanja prava na pristup informacijama, kao nedopuštenu.

6. Naime, iz podataka u spisu predmeta proizlazi da je predmet traženja tužitelja zahtjev za dopunu i ispravak informacije u pogledu podataka o zemljišnoknjižnim upisima na određeni dan, odnosno u određenom razdoblju i u određenim zemljišnoknjižnim ulošcima.

7. Člankom 3. stavkom 1. Zakona o pravu na pristup informacijama („Narodne novine“ 25/13., 85/15. i 69/22. – dalje: ZPPI) propisano je da se odredbe ovog Zakona ne primjenjuju na stranke u sudskim, upravnim i drugim na zakonu utemeljenim postupcima, kojima je dostupnost informacija iz tih postupaka utvrđena propisom.

8. Člankom 5. stavkom 1. točkom 3. istog Zakona propisano je kako je "informacija" svaki podatak koji posjeduje tijelo javne vlasti u obliku dokumenta, zapisa, dosjea, neovisno o načinu na koji je prikazan (napisani, nacrtani, tiskani, snimljeni, magnetni, optički, elektronički ili neki drugi zapis), koji je tijelo izradilo samo ili u suradnji s drugim tijelima ili dobilo od druge osobe, a nastao je u okviru djelokruga ili u vezi s organizacijom i radom tijela javne vlasti.

9. Prema ocjeni ovoga Suda pravilno je stajalište tuženika da se u konkretnom slučaju traženje tužitelja odnosi na podatke za koje se ne primjenjuje Zakon o pravu na pristup informacijama jer je dostupnost tražene informacije tužitelju osigurana

temeljem drugog propisa i to Zakona o zemljišnim knjigama, te u tom smislu tuženik pravilno u osporenom rješenju upućuje na odredbe članka 6. stavka 1., članka 7. stavka 1. i 2. i članka 29. stavka 1., 2. i 3. Zakona o zemljišnim knjigama („Narodne novine“ 63/19., 128/22., 155/23. i 127/24.) iz kojih odredaba proizlazi da je tužitelju dostupnost tražene informacije osigurana na temelju odredaba Zakona o zemljišnim knjigama.

10. Imajući na umu navedeno u konkretnom predmetu ne primjenjuju se odredbe Zakona o pravu na pristup informacijama jer se ne radi o zahtjevu za pristup informacijama pa je tuženik osnovano postupio kada je odbacio žalbu tužitelja izjavljenu zbog neodlučivanja o njegovom zahtjevu od strane Općinskog suda u Zadru za dopunu i ispravak informacije od 5. svibnja 2025.

11. Kako je, osporeno rješenje doneseno u granicama zakonom propisanih ovlasti tuženika, koji je za svoju odluku naveo pravno relevantne razloge, obrazložene u cijelosti u smislu članka 98. stavka 5. Zakona o općem upravnom postupku („Narodne novine“ 47/09.), to ovaj Sud nije našao osnove navedeno rješenje ocijeniti nezakonitim.

12. Zbog svega navedenog trebalo je na temelju odredbe članka 116. stavka 1. Zakona o upravnim sporovima odlučiti kao u izreci.

U Zagrebu 8. siječnja 2026.

Predsjednik vijeća
Boris Marković, v.r.